

اولین کتاب عکس، که تاثیر زیادی بر من گذاشت و آرام و قرار از من گرفت، کتابی کوچک اثر ریکاردو زیپولی در باره سفرش به ایران بود؛ سواى عکسهای بسیار زیبای آن، جمله های توصیفی ا و در مورد ایران، کوچه باغ های قدیمی، سایه روشن ها و بازی نور و حضور انسان در آن فضاهای قدیمی و رویاگونه، عکس هایی نامرئی بودند، و یا به عبارتی دیگر مناظری که در پیش خواننده جان می گرفتند. این کتاب عجیب متعلق به کتابخانه تخصصی موزه هنرهای معاصر اصفهان بود و کتابخانه هم بیشتر اوقات تعطیل، به این دلیل که کتابدار نداشت. به خاطر آن کتاب فراموش نشدنی، به صورت افتخاری کتابدار موزه شدم و روزهای پی در پی آن را خواندم و عکس هایش را با دقت نگاه کردم. بعد از آن با دنیای دیگر عکاسان ایران و جهان آشنا شدم. عکس های نصرالله کسرائیان از عشایر و اقوام مختلف ایران، کتاب های کوچک او با عنوان در و پنجره ها و کشتی، آن کشتی کوچک و تنها، آن دوست دیرین انزوا گزیده خاموش، که عکاس سالهای متوالی (14 سال) به دیدنش می رفته، احوالش را می پرسیده و سرانجام روزی می فهمد که آن کشتی زنگ زده، آن دوست آهنی، به کارخانه حمل شده و ذوب شده است. این کتاب کوچک حکایت جادوانه آن دوستی غریب است. عکس های جمشید بایرامی، عکس های ارنست هولتر و ا نسل آدامز، عکس های مریم زندی که سبب می شوند با هیجان وصف ناپذیر به چهره بزرگان ادب و هنر ایران زمین بنگریم و همراه آن چهره ها قسمتی از تاریخ پرتلاطم ایران را مرور کنیم. عکس های هادی شفاثیه و شرح روان و بی غل و غش ا و از ماجرا و چگونگی عکاس شدن وی. عکس های عباس کیارستمی از دشت های پر برف و با عظمت، تک درخت ها، دويدن گرگ ها و روباه ها، سکوت ژرف طبیعت زمستانی. عکس های برادران امیدوار از آدمخواران، جنگل های دور از دسترس انسان، اسکیموها، قبایل بدوی و آیین ها و مراسم عجیب و باور نکردنی. همه و همه مرا متقاعد می سازند که عکس می تواند تاثیر بسیار شگرفی بر روان و ذهن انسان داشته و همانند کتاب، سنگ نوشته ها و نقاشی های درون غارها می تواند تاریخ، تمدن، وضعیت جغرافیایی و اوضاع و احوال اجتماعی انسان رادر هر گوشه ای از پهنه زمین ثبت کند و به یادگار گذارد. آیندگان از طریق عکس ره به گذشته خواهند برد و عکس ها تاریخ مصور و مستند هر قوم و سرزمین هستند. نمایشگاه انجمن عکاسان کانادا / کلوب عکس کارون در موزه هنر های معاصر اصفهان در زمستان 1385، بار دیگر اشتیاق و علاقه به عکس و عکاسی را دربر من برانگیخت، چنانچه با شور بیشتری به عکاسی پرداختم. شک نیست که عکاسی راهی دشوار و پر سنگلاخ است و می بایست سال ها در این جاده راه پیمائیم، تا بتوانیم بر پیچ و خم آن کاملاً آگاه و مسلط شویم. آنگاه می توانیم عکس هایی با ارزش بگیریم و آنگاه شاید بتوانیم خود را عکاس بنامیم.

فصلنامه حرفه: هنرمند، فرم/اشتراک

نام و نام خانوادگی: حرفه: نام مؤسسه: نام مسئول مؤسسه:
 تلفن و فکس: خواستار اشتراک از شماره: تا: می باشم.
 نشانی:

حق اشتراک نشریه برای 4 شماره در تهران و شهرستان 160000 ریال می باشد. علاقمندان می توانند مبلغ اشتراک را به حساب 337463428 بانک تجارت، شعبه شاهین شمالی به نام محمدحسن معصومی (قابل پرداخت در کلیه شعب بانک تجارت) و اصل آن را به همراه فتوکپی فرم اشتراک به نشانی دفتر نشریه ارسال کنند (فتوکپی رسید بانکی را نیز نزد خود نگه دارید). برای اشتراک سالیانه خارج از کشور مبلغ 240000 ریال (بابت هزینه پست) اضافه می شود. اشتراک نشریه به صورت تلفنی (با شماره تلفنهای: 44464998، 44605339) امکان پذیر می باشد که هزینه ای علاوه بر مبلغ اشتراک بابت پیک دریافت می گردد.

تلفن نشریه: 16315-1895 / صندوق پستی: 22887284-22845170